

Här betar en genbank

FURUDAL

Allmogefår är en utrotningshotad lantras i Sverige.

Kerstin är en av eldsjälarna som kämpar för dess överlevnad.

Med utsikt över sjön Skattungen, i Näset nordväst om Furudal, går gråa, beige, bruna, vita och svarta får betandes på sommarängen. Förr i tiden var det en vanlig syn – men inte nu längre.

Efter att den moderna husdjursaveln slog igenom i mitten av 1800-talet började allmogefåren, som är en lite mindre fårras med en mer varierad ull än de vanliga vita texelfåren, minska drastiskt till antalet.

Nu växer intresset att bevara den utrotningshotade fårrasen.

– Vi vill att det ska finnas en stor genetisk spridning och att de ska bli fler till antalet, säger Kerstin Danielsson som tillsammans med maken Bo har totalt 26 allmogefår av rasen Värmlandsfår på sommarbete i

Alla får har fått egna namn, som Brita, som är en ursprungstacka från besättningen i Värmland.

FOTO: MARIA HOLM

För Kerstin har engagemanget och intresset för allmogefår funnits med sedan barnsben. I dag bor hon och maken i Stockholm, men somrarna tillbringas de alltid i Orebygden.

– Fåren älskar att vara här, precis som vi, säger Kerstin.

Varg och björnattacker är de inte särskilt rädda för, men djuren får ändå vara inne på natten. För säkerhets skull.

– Om det händer någonting hör vi det direkt, säger Kerstin och kliar ett av lammen under hakan så att halsbjällran skakar.

Snart står alla fåren flockade runt hennes ben. Bjällrorna ger ifrån sig olika klanger när fåren trampar omkring och söker uppmärksamhet i det höga sommargräset. På samma sätt är allmogefåren unika, med olika färger, mönster och personligheter, berättar Kerstin.

Hemma i Stockholm har de arrangerat mark i utkanten av staden där djuren får vara. Skötseln sker på fritiden när Kerstin och Bo inte är på sina jobb. Fåren klipps två gånger per år och av ullen tillverkas bland annat sittdynor,

smycken och prydnadssaker.

– Med lite fantasi kan man göra nästan vad som helst, säger Kerstin.

Några av Kerstins handarbeten går att se på hantverksutställningen i Näsets bystuga, som är ett av inslagen i Oreveckan. På onsdag kan alla som vill även träffa några av fåren och se hur det går till när ull kardas och tovas för hand. Det kommer även att finnas tillfälle att pröva själv för den som känner sig manad.

Maria Holm
0248-130 05
maria.holm@dt.se

"Det här är vår 'golf' – någonting roligt men kostsamt," säger Kerstin och tillägger att det är värt varenda krona.

